

Titel: Den paaseende Bias. Iste Stykke.

Citation: "Den paaseende Bias. Iste Stykke.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, J.R. Thiele, 1772, s. 28. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_017_p28_bZONE1450916.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

skiønt man kan ei sige for vist, om der er saadan et Dyr til; hvor meget mere maa da ikke levende Vanskabninger kunne gjøre Folk forbauset. Man skulle tænke, at Klaudius ødte store Penge paa disse Sværmerier; men intet mindre; thi det der skulle betales paa Udsuerhusene, det betalte hans Haarskierer, som sædvanlig fik Lov at flaae Slump i med. Er det ikke en stor Ubillighed, at Studenten sniger sig af Byen, uden at give Skræderen et Beviis paa, at han klædte hans Nøgenhed; uden at betale Skomageren, som reddede ham fra at blive en Barfysermunk, og uden at snakke sig til Rette med Spiseverten, saa er det jo heller ingen Uret, at Klaudius fordrer en Skaal vestindisk Vand frem, hvor han kommer; smager paa det med Tungespidsen; beseer Omstændighederne i Sovekammeret; lader Speile og Kaffekopper dandse en Menuet for ham, fordi de staae ham i Veien, og saa, endelig efter lang Ambaras, lader som han vil gaae uden for, og duellere med en af sine Kamerater, som han paa QvandSviis har lagt sig ud med, eller og stiller sig ad, som han faaer saa mange Qvalmer, at han maa ud til Posten. Derved faaer han Lei-